

NÉPLAP

Világ proletárjai egyesüljete!

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 9. SZÁM

ÁRA 50 FILLER

SZERDA, 1955. JANUÁR 12.

HAJDÚ-BIHAR ÉLETÉBŐL

Új kultúrház Hajdúhadházon

Közel 400.000 forintos költséggel a napokban készült el a hajdúhadházi kultúrház. Hét-főn adták át műszakilag a korszerűen felszerelt és berendezett épületet a község vezetőinek.

Az új kultúrház körülbelül két hét múlva nyitja meg kapuit Hajdúhadház szórakozás-

ra és művelődésre vágyó dolgozó előtt. A kultúrház már megalakult művészeti csoportjai nagy lendülettel és lelkesedéssel készülnek a megnyitó ünnepségre. Színjátszók, zenészek, énekesek és táncosok nagyszabású közös előadást rendeznek ez alkalommal.

Holnap kezdődik a lengyel filmhét

Hazánkban idén rendezik meg másodikban a lengyel filmhét. A filmhét ünnepi megnyitóját holnap este nyolc órakor kezdődik a Béke filmszínházban. A megnyitót dr. Komoróczy György mond rövid, lengyelországi élményeiből emlékező beszédet. Ezután a „Kaland Marienstadtban” című filmet mutatják be a megjelentek előtt. A film színes, vidám szerelmi története a lengyel fiatalok új életéről fest érdekes képet.

A megnyitóval egyidejűleg

dokumentum képsorozatot helyeznek el a mozi előcsarnokában. A sorozatban szereplő képek az új Lengyelország népének életéről, munkájáról szólnak. Ugyancsak a mozi előcsarnokában helyezik el azt a vitrint is, melyben a lengyel írók magyar nyelvű fordításban megjelent alkotásait ismerhetik meg a filmszínház látogatói. A könyvek között megtalálhatjuk Komoróczy György lengyelországi élményeit és tapasztalatait ismertető írásait is.

Kamaraszínház és színészlakások Debrecenben

A városi tanács és színház országosan is példamutató együttműködésének egyik komoly eredményeként a közeljövőben elkészülnek a kényelmes színészlakások. A színházal színpad, a Batthyány utca sarkán lévő épületben talál majd több színészcsalád barátságos otthonra. Ezzel a színészek egyelőre még súlyos lakásgondjainak jelentős része

megoldódik és a debreceni színház művészei bizonyára még nagyobb szeretettel és elkötelezettséggel művelik szép és nemes hivatásukat.

Ugyancsak a városi tanács segítségével előreláthatólag áprilisban megnyílik Debrecen kamaraszínháza is. A kamaraszínház a Déri Múzeumban talál otthonra, az előadói színpadának megfelelő átalakítása után.

Készülnek a Csokonai ünnepségekre

Nagy készülődés előzi meg a Csokonai ünnepségeket. A Déri Múzeum első emeletén már készülnek a Csokonai életéről és munkásságáról szóló kiállítás, melyhez a megyei és a kollégiumi könyvtár is rendelkezésre bocsátja ilyen természetű anyagait. A kiállítást, amely három szobát tölt meg, 28-án délelőtt 11 órakor nyitják meg ünnepélyes keretek között. A Csokonai emlékekben gazdag kiállítás állandó jellegű lesz.

A Csokonai emlékünnepe

30-án délelőtt 11 órakor kezdődik a Csokonai Színházban. Az ünnepség előadója Waldapfel József budapesti egyetemi tanár lesz, a költő műveinek tolmácsolásában pedig Mensáros László, Solti Bertalan, Örkényi Éva és Balogh Éva működnek közre. Rajtuk kívül fellépnek a Csokonai szavalóverseny győztesei is.

A Csokonai emlékünnepeket hazánk fővárosában is megrendezik. Ezen dr. Juhász Géza, a debreceni egyetem tanára, a költő kiváló ismerője tart előadást

Új Természetkutatók Állomása Derecskén

Ünnepi eseményre készülődnek a derecskei járás úttörői. A járási DISZ bizottság, a járási oktatási osztály rendezésében vasárnap nyitják meg Derecskén az Ifjú Természetkutatók Állomását, melynek az lesz a hivatása, hogy teret és lehetőséget biztosítson az ifjú „micsurinisták és természetudósok” tanulmányaihoz és kísérletezéséhez.

A megnyitó, illetve avató

ünnepség délelőtt 10 órakor kezdődik az állomás megtekintésével, majd a járási kultúr-otthonban folytatódik a járási úttörőegyesület előadásával. Ezután díszében vesznek részt a meghívott vendégek, este 7 órakor pedig a járási tanács kultúr-csoportjának előadásában Molière: „Scapin furfangjai” című vígjátékán nevetelhetnek jóízűen az ünnepség résztvevői.

Kétszáznál több gépet javítottak ki a borsói állami gazdaságban

A megyei állami gazdaságok közül elsőnek a borsói állami gazdaság fejezte be a téli gépjávitást. Sebők Ernő, az állami gazdaság igazgatója tudósított bennünket arról, hogy

több mint kétszáz erő- és munkagépnek a javítását január 6-ig elvégezték. Ezzel a munkával húsz G. 35-ös traktort, 15 fogatos és 10 traktoros vetőgépet is kijavítottak.

„A siker rajtunk múlik”

— NYILATKOZATOK AZ ÁPRILIS 4-I VERSENYRŐL

Hazánk felszabadulásának 10. évfordulóját a Hajdú-Bihar megyeiek is méltón kívánják megünnepelni. Erről tanuskodik az a sok versenyvállalás, amelyet üzemeink és gyáraink dolgozói tettek.

Hogyan valósítják meg a vállalásokat az üzemek dolgozói, mi a véleményük az április 4-i versenyéről?

Az Építőgépkarbantartó Vállalatnál az új évben az eddieknél komolyabb, lendületesebb munka kezdődött. Nem kevesebbre, mint az első negyedéves tervük határidő előtti teljesítésére, túltejesítésére vállalkoztak. A közszükségleti cikkeknek fokozottabb gyártása is nagyobb feladatot ró az üzemre, komolyabb munkát igényel.

Leiter Imre

géplakatos:

— Valamennyien ismerjük a vállalás minden pontját. Végrehajtásukért küzdünk. A versenyben a siker rajtunk is múlik. A december 21-i versenyben sok tapasztalatot szereztünk, ezeket felhasználjuk az április 4-i versenyben is. Nagyon helyesnek tartom, hogy a vállalat, a verseny érdekében a vállalat vezetősége két műszakot létesített. A lendületes verseny, a két műszak már most meghozta az eredményt. Január 31-ig 20 ezer darab fogantyút kell elkészítenünk. Ebből január 10-ig 14 ezret elkészítettünk. Az elmúlt napokban tervünket még 20 ezerrel felemelték. A felemelt tervet is teljesítjük! Az én brigádom, s a vállalat valamennyi dolgozója ezt vállalta.

— Véleményem szerint az április 4-i verseny akkor lesz eredményes vállalatunknál — úgy gondolom minden gyárban, minden üzemben — ha valamennyi munkás személyes példamutatással, egyéni terv teljesítésével járul ehhez. Brigádcimnap például január 20-ig 50 darab betonkeverőgéppel puttyonyát kell elkészíteni. A brigád már január 16-án befejezte ezt a munkát. Ezzel is hozzájárulunk az április 4-i verseny sikeréhez.

A munkát azonban már az első napok óta gátolja a különböző csavarok hiánya. Január 10-én történt. M. 16-os csavarra lett volna szükség. A vállalatnál ebből egy darab nem volt. Elro-

Mai számból:

Az SZKP Központi Bizottságának határozata a V. I. Lenin emléknapról (2. oldal) — Hírek a nemzetközi életből (2. oldal) — A termelőszövetkezetek zárszámadása a megyei tanács VB-je előtt (2. oldal) — Az újrászó népfrent-bizottság tervei (3. oldal) — Vizsga az egyetemen (3. oldal)

hantunk az 1. sz. Vas- és Edényboltba. Nem kaptunk. Felkerestük a Lakatos és Vasöntő Vállalatot, azonban a szükséges csavarral ők sem rendelkeztek. Végül házilag készítettük el. Nem kell külön bizonygatni, hogy ez munkakiesést, gépállást és félkészáru növekedést jelentett. Általában hónapok óta hiányunk van a 2 millimétertől 3 milliméterig terjedő anyacsavarból. Ez a hiány gátolja a termelést, az április 4-i versenyt.

Nagy János

fő művezető:

— A textilgyári dolgozók most már nem havonta, hanem negyedévenként teszik meg felajánlásukat. A dolgozók április 4-re nem a százalékok emelését vállalták, hanem az előírt és legyártandó kellek méterének a növelését. Ez az újfajta mód megköveteli, hogy minden gépre, minden munkásra lebontsuk a tervet méterek szerint is. A gyár műszaki gárdája fáradságot nem ismerve ezt már elvégezte. Egy-két napon belül valamennyi szövőő gépre kerül a kis kartontábla, amely hirdeti, hogy 3 óra alatt hány méter kell előállítani, ha tervet teljesíteni, illetve túltejesíteni akarja. Ez az új versenyforma közkezdveltségnek örvend, valamennyi dolgozó örömmel fogadja. Így mindenki mindennap ellenőrizheti saját magát. Láthatja, hogy teljesítette-e a reá bízott feladatot, a tervet.

— Az április 4-i versenyben legfőbb gondot a jó minőségre fordítjuk. Az elmúlt esztendőben sokat küzdöttünk a selejttel, sok bosszúságot, anyagi kárt okozott a munkásoknak is. Most fokozottabban erővel felvesszük ellen a harcot. A termékek jó minőségének ellenőrzésére még egy gyártásközi ellenőrt állítottunk be. Január 3-a óta pedig éjjel is van ügyeletes gyártásközi ellenőr.

tunk be. Január 3-a óta pedig éjjel is van ügyeletes gyártásközi ellenőr.

— A januári, de az egész első negyedévi tervünk a tavalyihoz viszonyítva feszített, bár tavaly elmaradtunk, a textilgyári munkások a műszakiakkal karöltve — akik biztosítanak minden előfeltételt — teljesítjük az első negyedévi tervet, az április 4-i fogadalmat.

A nagyszabású április 4-i munkaversenyhez a kereskedelem is csatlakozott. A ruházati Bolt 10-es számú árudájában nincs olyan elárúsító, aki ne tudná, hogy értékesítési tervük 105, beszerzési tervük 102 százalékos teljesítését vállalták április 4-ig.

Pesti Lajosné

boltvezető:

— A költségeket 2 százalékkal csökkentjük. Ezt úgy érjük el, hogy a szétforgácsolt, kislételes áruszállítást megszüntetjük. Nagy tételekben szállítjuk el áruinkat a nagykereskedelmi vállalatoktól. Már január 3 óta így bonyolítjuk le a szállítást, ami kétszázalékos komoly megtakarítást jelent.

— A 10-es árudának a dolgozói élen akarnak járni a versenyben. A terv túltejesítése mellett Blatnyiczki Gyuláné, Csuka Erzsébet, Szabó Ilona elárúsítónok vezetésével vállalták azt is, hogy a szakszerű árukezeléssel, a kárakat megfelelő rendbentartással csökkentik a selejtet.

— A 10-es, de a többi ruházati bolt dolgozói részéről is kérés hangzott el nagykereskedelmi vállalatok, valamint a különböző árut előállító gyárak felé, hogy megfelelő mennyiségű és jó minőségű áruval segítsék a ruházati boltok dolgozóinak április 4-i versenyét.

Felemelték több szerződéses növény termelői árát

A minisztertanács hozzájárulásával a begyűjtési miniszter egyes szerződéses növények termelői árát az alábbiak szerint módosította:
Fajtaborsó (átlagár) 450, bormentalevél 2500, köménymag 1200, édeskés köménymag 1000, fenyőmag 400, pöréghagymag 1500 forint mázsánként.

A pöréghagymag termelői ára az 1954. évben maghozó hagyma-magra vonatkozik.

Azok a paprikatermelők, akik a paprikát kifogástalanul fűzött állapotban adják át, mázsánként 35 forint fűzési költségterítést kapnak.

A berettyóújfalui járás minden községe csatlakozott az RM Művek versenyéhez

A berettyóújfalui járási tanács kultúrházának nagyteremben a járási versenybizottság ülést tartott, közel 300 dolgozó részvételével. Megjelentek a járás termelőszövetkezeti elnökei, az élenjáró dolgozó parasztok, a községi állandó bizottsági elnökök.

Boldogh Menyhért, a járási tanács elnökhelyettese tartotta a megnyitót, s beszámolt a járás elmúlt évi eredményeiről. A népes értekezleten egymást követették a versenykihívások. Az egyik ilyen kiemelkedő versenykihívás volt az újrászó Lenin Tsz elnöke, Uram Jánosnak a bejelenté-

se: vállalta, hogy a termelőszövetkezetek április 4-re egész évi elő állat és állati termék beadási kötelezettségét teljesíti. A nagy-rábéi Petőfi, a bakonszegi Új Világ Termelőszövetkezetet hívta versenyre. Nagy Vince egyéni-leg dolgozó paraszt vállalta, hogy mindenben élenjár az 1955-ös esztendőben, s felhívta a tanács-tagokat, hogy kövessék példáját.

A községek közötti verseny értékelése alapján a járási tanács versenyzsláját Dancsháza községnek ítelték az 1954-es esztendő jó munkája eredményeképpen. Az egyéni dolgozó parasztok közül a járási tanács megjutalmazta Rásó Sándor gá-

borjáni, Bartha Vince bakonszegi, Czeglé János újrászó, Szabó Imre darvasi egyéni dolgozó parasztokat. Rádiót, ekekapát, kézi darálót, tolókapát kaptak.

Az értekezlet határozatot hozott arról, hogy a versenymozgalmat tovább szélesítik és április 4-re még több egyéni dolgozó parasztot vonnak be a versenybe. A községek megbízottai egymás után jelentették be, hogy csatlakoznak az RM Művek versenyéhez. A berettyóújfalui járás összes községe ezzel a megyében elsőnek kezdtek meg munkájukat az új verseny-szakasz sikeréért.

Az újírázi népfrent-bizottság tervei

Az egyre erősödő esti szürkület éppen akkor kezdte elhomályosítani, egymásba folyóvá vázsolni a távoli tárgyak körvonalait, amikor megérkeztünk az újírázi tanácskháza kapuja elé. Egy pillanatra megálltunk. Csend volt, nyugtató falusi csend. A nepleten utcán a sötét ablakszemek vigyázó tekintettel bámultak bele a ködös alkonyatba, mintha őrzői lettek volna ennek a nagy téli mozdulatlanságnak.

Kultúrotthon

Bent a tanácskháza elnöki szobájában azonban már nem volt ilyen nyugalmas a hangulat. Gáspár János tanácselnök, Kincses Béla iskolaigazgató, a népfrent-bizottság elnöke, Brumár János tanácsbíró és még jónéhányan, javarészt népfrent-bizottsági tagok, éppen azt tanácsozták meg, hogy mit kellene megvalósítani legsürgősebben a község népfrent programjából. Egyen a fő probléma nem is az volt, hogy mit, mert abban mindnyájan hamarosan megegyeztek, hogy első a kultúrotthon felépítése, hanem a „hogyan” volt a nagy kérdés. Az építkezéshez szükséges anyag kitelik a darusági kastély intézői lakásának bontásából, de az bizony messze van, s a rengeteg téglának, építetfának a községbe szállítása 1200 fuvart igényel.

Azonban nem itt van a „hogyan” bökkenője. Igaz, hogy 1200 kocsióra való anyag befuvazása a faluba rengeteg munkát jelent, de hát miért van a népfrent-bizottság, ha nem azért, hogy egyenesbe hozza az ilyen nehéznek látszó dolgok megoldá-

sát. Egy kis szervező munkába került csak, s a Lenin Tsz máris vállalt 600 fuvart. A dobaipusztai géppálmás is eivállalta, hogy pótkocsis vontatóját 24 órára a szállítók rendelkezésére bocsátja. De az egyéni gazdák is hozzájárultak a kultúrotthon mielőbbi felépítéséhez, Czegele János, Török Mihály, Gajda István, Szász G. György és még többen 10—10 fuvar építőanyag beszállítását vállalták.

Amint kitalavozdik tehát, nem lesz hiány társadalmi munkában sem fuvar, sem napszám terén. Az építéshez azonban pénz is kell, mert a mesteremberektől nem lehet társadalmi munkát kívánni. Pénz azonban egyelőre nincsen, de Gáspár tanácselnök elvtárs és a vele együtt tervezgetők remélik, hogy mire szükség lesz rá, meglesz az is. Hogyne remélnék, mikor az állam elsősorban azoknak a községeknek ad, amelyeknek dolgozói példamutatóan a köteleesség teljesítésben. Az újíráziak pedig mindig azok voltak. A múlt évi begyűlési versenyben többször megszerezték a megyei elsőséget, ez évre pedig már több mint 30 mázsa sertést beadtak. Tizenöt egyéni gazda, köztük Czegele János, Török Pál, Török Mihály, özv. Németi Miklósné 1953. évre szóló sertésbeadási tervét már teljesítette. Újíráz dolgozó parasztjai vállalták, hogy az első félévi beadási tervüket április 4-ig mindenképp teljesítik.

Piactér

A beszélgetés közben egészen besötétedett. Előkerültek a pelróleumlámpák, s a barátságos

tény libegő világosságában tovább folyt a tervezgetés. Amint kitalavozdik, azonnal neki kell fogni az állandó jellegű piactér létesítésének. Nagy munka lesz ez is, mert a tervezett helyről 500 méter hosszúságban el kell távolítani a régi árvízvédő gátat. De menni fog a dolog, mert szükség van a piacra, tudja ezt mindenki Újírázon. A gát a legújabb folyószabályozási rendszer bevezetése óta ugyanis fölöslegessé vált, vesszen hát a töltés és ezzel együtt a régi pusztító árvíz-zeteknek még az emléke is.

Olvasókör

Már a vacsora ideje is elérkezett, s a tanácskozás még mindig nem ért véget. Egyik javaslat a másikat követte, mindenki tudott valamit mondani a tervek megvalósításának könnyebbé tételére. Kincses elvtárs szerint nem lehet az olvasókör megalakításával addig várni, míg elkészül a kultúrotthon. Azonnal meg kell alakítani. Oláh János, a Lenin Tsz agrónómusa már vállalkozott rá, hogy előadások tartásával, felolvasások szervezésével megindítja ott az életet.

...és amit a felsőbb szervektől várnak

S ha már a népfrent-bizottság terveinek ennyi időt szenteltünk, említsük meg néhány szóban két kérésüket is. Egyik az, hogy kapja meg a község a tavalyi költségvetése már egyszer betervezett, de felhasználásra nem került járdaépítési beruházást, a másik kérés pedig az, hogy orvost kapjon a falu, mert három községnek egy orvos bizony kevés. Nem kis kérelmek ezek, de ha Újíráz dolgozói állam iránti kötelezettségeik teljesítését egész évben olyan példamutatóan végzik, mint ahogy január első napjaiban nekiindultak, akkor az illetékesek mindent el fognak követni, hogy az újíráziak kíván-sága mielőbb valóra vájjék.

Ebben az évben a Hajdú-Bihar megyei Bányá- és Építőanyagipari Egyesülés dolgozói nagy lendülettel fogtak munkához

A téglagyárak többsége, köztük a Hajdú-Bihar megyei Bányá- és Építőanyagipari Egyesülés a múlt évben sem teljesítette tervét. Az egyesülés debreceni telepe sem tudott megbirkózni a kitűzött feladatokkal. Ennek oka többek között az is, hogy a múlt évben a téli karbantartást nem a kellő gondossággal végezték el. Az üzem dolgozói okultak az előkövetett hibákból, és most immár meggyőző hónapja, az eddigénél sokkal gondosabban végzik a gépek karbantartását és kijavítását. Mivel már négy hónapja megállt a téglagyártás, a téli gépjávitás mellett előkészülnék a tavaszra is. A negyedik negyedévben több mint hater ezer köbméter földet termeltek ki, januárban azonban már 12 ezer köbmétert akarnak kitermelni.

Az üzem dolgozói azzal az elhatározással kezdték meg az évet, hogy az idén tervüket teljes mértékben teljesítik. A munkások az elmúlt napokban ki is lettek magukért. Dihen Lajos, Cseresznyes Ferenc, ifj. Dihen Béla, Dihen István, ifj. Sajtos Imre az előirányzott napi 18 köbméter föld helyett huszat termeltek ki naponta.

A gépkarbantartók december 21-ére az Ideiglenes Nemzetgyűlés 10 éves évfordulójára vállalták, hogy két 450-es prégépet teljesen kijavítsanak. Igéretüket teljesítették. Jó munkát végeztek: Szabó János párttitkár, Kun Béla Kovács, Jarubek István lakatos és Benke Sándor üzembelátos. Jelenleg a zúzógép javításán szorgoskodnak. Igyekeznek, hogy február 20-ára üzembelátás állapotban átadják.

Sokan dolgoznak a színek rendbehozásán is. A színeknél az eddigi faoszlopokat téglaszlopokkal cserélik ki. Mások korszeresítik és rendbehozzák a 300-as cserép prégépet, mert a debreceni téglagyár ebben az évben már cserépet is fog gyártani. Több mint fél millió cserépet kell terv szerint elkészítenie.

Az üzem dolgozói csatlakoztak a Rákosi Művek dolgozóinak versenyfelhívásához és megfogadták, hogy határidő előtt befejezik első negyedévi tervüket.

Vizsga az egyetemen

A debreceni egyetem Közép-Európa egyik legszebb építete. Már aki csak a külsejét látja, az sem kételkedik benne, aki meg belülről is ismeri, az meg éppen ezt állítja. Az előtér gyönyörűen parkosított, tele a magyar tudomány úttörőinek szobraival.

A park ma havas és halgató, csak a hó alatti avar örzi a nyári lépéseket, a jegyzetlapok zizezését. A vízmedencében — amely nyáron sugarasan eszti a vizet — most dermedten ül a hó, s várja a tavaszi napot, mely kiszendíti itt virágot, rügyet, s az egyetemi hallgatók szívét is.

No, de most még tél van, január, az egyetemi hallgatók leg-hosszabb hónapja. Vizsgaidőszak, amikor egy kicsit számadottatás folyik a félévi munkáról, tanulásról, értelmi képességről. Most, hogy túl vagyok vizsgákon, jegyzeteléseken, bizonyos együttérzés él bennem azok iránt, akik még csak most vannak az elején, a kezében, vagy a végén a jegyre jelelésnek, a vizsgáknak.

Mert bárhol is megtanultuk diákkorunkban a régi közmondást, hogy „non scolas, sed vitas discimus” (nem az iskolának, az életnek tanulunk), vizsga előtt az ember vajmi kevésbé gondol erre, s idegeiben ott rúg a feszültség, az izgalom. S legfőképpen az is, hogy csak ezen a vizsgán legyen túl, a többi már könnyebb lesz, vagy jobban elkészülök. S ez minden vizsgánál újra ismétlődik, mert a vizsga az nem gyerekdolog és pláne nem egyetemi szinten, jeles szinten.

Míg mindent végiggondol-

lom, arra eszmelek, hogy már az egyetem előtt is vagyok. A nagy tölgyfakapu nyílt, ajzárul, s magába nyeli a hallgatókat. Igaz, most valahogy nagyobb a csend, mint máskor, de ez érthető is. Egy-egy napra csak egy-két csoport vizsgálja esik, s így nyolc óra körül még csak a vizsgázók szál-lingóznak folyosókon, vizsgahelyek előtt.

A harmadik emeleten kis csoport sűrű, Kardos Pál egyetemi tanár szobája előtt. Negyedévesek. Tanárjelöltök, utolsó évfolyamukat végzik. Izgulnak, idegesek, de hát ezek nélkül nem is vizsga a vizsga. S ezenkívül náluk még nagyobb súlya is van a vizsgának, hiszen jövőre már ő előttük izgulnak így a gyermekek, ők kérik számon azt, amiből most ők felelnek.

Az első csoport már össze is rendeződött, s várják a vizsgáztatót, hogy megkezdhesék magyar irodalmi vizsgájukat. Ebben a csoportban vizsgázik Bata Imre is, a világirodalmi tanszék demonstrátora. Rajta talán kevésbé észlelhetők a vizsgáztatottak, bár egy-két áruló jel nála is bizonyítja, hogy még vizsga előtt áll. Szavai élesebbek és gyorsabbak, cigarettájáról ennyigukusan üti le a hamut. Ez azonban lehet vérmérséklet kérdése is. Antal Ilona évfolyamtársának még gyors határozottsággal válaszolja Juhász Gyula költészetét, s mire befejezi, megérkezik Kardos Pál is, a negyedik évfolyam magyar szakos tanára.

Bár sohasem foglalkoztam pszichológiával, azt könnyű meg-

Nagyobb óvatosságot a gyulékony anyagoknál!

Nincs annál megdöbbentőbb és fájalmasabb érzés az orvos számára, mint amikor fehetetlenül kell végignézni egy virágzó, fiatal élet pusztulását. Az emberek gondatlansága, a szűlők vigyázatlansága, robbanó, gyulékony anyagokkal való óvatlan bánásmód következtében az utóbbi években a klinikára felvett égett betegek száma mind magasabb méreteket ölt. Az elmúlt évben, 1954-ben, 193 beteget voltunk kénytelenek különböző fokú égési, balesetből származó sérülésekkel klinikánkra felvenni. Az utóbbi 5—6 évben, évenként emelkedett az égett betegek száma a klinikánkon és sajnos kb. 8—10 százaléuk olyan fokban és terjedelemben szenved el sérüléseket, hogy az orvos minden modern gyógyszer és lehetőség birtokában

sem képes segíteni a sérülések súlyossága miatt.

Az utóbbi napokban, néhány óra alatt meghalt súlyos égési sérülések következtében egy 3 gyermekes fiatal anya, a beszállítás után 10 perccel egy 6 éves kisleány, néhány órával később egy másik 2 éves gyermek.

Es ez a szomorú, megdöbbentő felsorolást tovább folytathatnánk. Nem győzzük ismételt hangsúlyozni azt, hogy a benzinnel, petróleummal, gyulékony anyagokkal való gondatlan bánásmód, kisgyermek felügyelet nélküli otthonghagyása, tűzhely, forró víz, zsír, vagy ételek körüli lábatlankodása, benzinen való mosás, stb. okozza legnagyobb részben a szomorú következményekkel járó égési baleseteket.

HELMECZI LAJOS DR.,
tanársegéd.

Országos zeneművészeti értekezlet Debrecenben

Február elején 2 napos országos zeneművészeti értekezlet rendeznek Debrecenben. Az értekezlet első napi programjában szerepel a Csokonai Színház „Pillangókisasszony” című előadásának megtekintése, majd másnap egy Chopin hangversenyben vesznek részt az ország különböző tájairól

összegyűlt zenei szakemberek. A hangversenyen a városi szerepére induló Vásári Tamás és Frenki Péter működik közre.

Ennek az értekezletnek a keretében mutatkozik be a zeneművészeti szakiskola által megalakított és irányított új kamarazenekar is.

Rendszerezik az üzemi kultúrheteket

A városi tanács népművelési osztályának kezdeményezésével tavaly megrendezett vagongyári üzemi kultúrhet igen nagy sikerrel zárult. Különösen örvendő és az üzem azóta elért kulturális eredményeiben lemérhető hatása. A

kultúrhet jótékony hatásaként fel-lejött a vagongyári kultúrhét. A népművelési osztály éppen ezért az üzemi kultúrheteket rendszeresíteni kívánja. A tervek szerint idén először a Gördülőcsapágygyárban rendeznek kultúrhetet.

Neményi Lili hangversenye

A városi tanács és a Társadalom és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat rendezésében igen érdekesnek ígérkező hangversenyre kerül sor 22-én este 7 órakor a Városi Kultúrházban. Neményi Lili, a debreceni származású kiváló énekesnő szórakoztatja majd a hallga-

tóságot kívánság szerint összeállított műsorával. A hangverseny keretében ugyanakkor népszerű költemények tolmácsolásával, Teri Arpád, Hotti Éva, Solfi Bertalan és Mensáros László, a Csokonai Színház művészei is közreműködnek.

állapítanom, hogy a lányok sokkal jobban reagálnak a vizsgákra, sokkal több lelki indulatot vált ki belőlük, mint a fiúkból. A Bata Imre kolleganő is ezt igazolja. Kicsit sápadtak. Nem nagyon, csak annyira, mint a tavaszi fényben mosdatott meggy-faszirmok. De hát nem lesz itt semmi baj.

Az igazat megvallva a vizsgázók idegessége egy kicsit járványos dolog. Jómagammak már semmi izgulnivalóm nincs, s mégis azt veszem észre, hogy kapkodok és ideges vagyok. Ugy érzem, mintha nekem is kijárna egy kérdés, amiből egy feleletet kell kikanyarítanom, pedig mostanában vajmi keveset foglalkoztam vizsgatételekkel.

A vizsgáleről írva érdemes néhány mondatban foglalkoznunk a vizsgamódszerrrel is. Professzorok, tanárok a saját tapasztalataik összegzéséből állapítják meg módszereiket, s a gyakorlat leg-több esetében azt bizonyítja, hogy ez jó. Kardos Pál vizsgamódszere már csak azért is jó, mert két-fajta választást nyújt a vizsgázóknak. Akik tudományos igény-nel készültek a vizsgájukra, azok szabadon választhatnak egy kérdést, akik idegenkednek a szabad választhatóságtól, azok Kardos elvtársra bízzák a kérdés feltevését, Bata Imre az előbbihez tartozik, két vizsgázótársra az utóbbihoz. Vizsgatételét maga szabja meg, s ebből látszik, hogy nem az a típus, aki a dolog könnyebbik végét szereti megfogni.

Tétele: Ady szimbolizmusa, s e kérdés nehézségének bizonyítására irodalmi véleményeket tudnék felhozni De no én nem

is hozok, hoz fel Bata Imre, aki hozzáértéssel, s ami legtöbb, nagy szeretettel beszél Ady szimbolizmusáról. Mert valamit lehet objektíven tudni, de szeretni és lelkiesedni azért, amit tudok, ez adja a vizsgák lelkét.

Bata Imre így tárja fel azt, amit tud, s szavai azért súlyosak és szépek, mert a mondatai mögött szinte kitapinthatóan ott van a szíve. S nincs itt baj a tudományos jártassággal sem. Fül-decssy, Barta, Révai, Bóka véleménye Ady szimbolizmusáról ismertek előtte, s ezekhez mind hozzáteszi a maga véleményét, cáfolva, vagy igazolva őket. A második kérdésre — Mörizs két regényhőse, Turó Dani és Jóó György — sem kisebb hozzáértés adja meg a választ. Vizsgaeredménye: jeles.

Vizsgája után mielőtt szó-lhatnék vele, felesége rebben hozzá, ki egész idő alatt az ajtódesz-kán hallgatózott. Már azt hittem, hogy elhúz Pali bácsi, annyi so-ldig feleltél — mondja. Azt azonban már meg sem kérdezi, hogy vizsgázott, hiszen „férje-ura” jeles eredményei hozzá-szoktatták, hogy ezt nem kell tőle megkérdezni.

Igen, Bata Imre családi álla-pota nő, bár még alig 25 éves. Felesége szintén egyetemi hall-gató, harmadéves. S az egyete-men nemcsak ők az egyetlen egyetemi házastársak, kiknek sorsukban ott rejtőzködik a fia-tal életük tavaszi idillje, mely ezer színnel átfonja, átözövi itt az egyetemi falakat, a tanter-mek padjait. Az élet gazdagsága ez, mely szépséget, erőt, segítsé-get ad a tanuláshoz, a vizsnák-hoz. B. I.

